

Musik för en bättre dag

David Dickson
Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

Elizabeth sparkade ett tomt Ekokosnötskal nerför grusvägen. Hon grimaserade när det rullade iväg. Det hade inte varit en bra dag.

Inte alls!

Lagi hade sagt något elakt till henne i skolan. Senare skrattade de andra barnen åt henne när hon hade löst ett mattetal fel framför klassen. Och sedan förstördes hennes konstprojekt.

”Det är inte rättvist!” sa Elizabeth. Vem hade egentligen uppfunnit dåliga dagar?

Elizabeth plockade en fin hibiskusblomma. Det var åtminstone en bra sak i dag. Även på dåliga dagar i Samoa kunde hon hitta vackra blommor överallt.

Hon satte den rosa blomman i håret och gick hem.

”*Talofa!*” sa pappa. ”Hur var det i dag?”

Elizabeth tittade ner. ”Inte bra.” Hon gick förbi de högljudda grisarna i deras inhägnad och satte sig bredvid pappa på verandan.

Pappa satt och lyssnade medan hon berättade allt om dagen för honom.

”Vad tråkigt”, sa pappa och kramade om henne. ”Jag har också haft sådana dagar.

Vill du veta något som hjälper mig?”

Hon nickade. ”Ja tack!”

Han började sjunga en sång som Elizabeth kände väl till. Pappa sjöng den vackra kärlekssången för mamma hela tiden.

Hon skrattade och puffade på hans axel. ”Men pappa!”

Han log. ”Jag menar allvar! Bra musik hjälper mig att må bättre. Och på tal om musik ...”

Elizabeth visste vad han skulle säga. Det var dags för pianoövning.

Elizabeth ville mer än någonting annat lära sig spela piano så att hon kunde spela sånger i kyrkan. Hon tyckte redan om att sjunga med sin familj. Särskilt med pappa. Men det var svårare att spela piano. Hennes fingrar fick kämpa för att hitta tonerna.

”Jag vet inte om jag känner för att öva i dag”, sa hon.

Pappa ställde sig upp. ”Försök tänka på vad det är du spelar. Psalmer kan hjälpa oss att känna oss närmare Gud.”

Sedan tog han av sig sandalerna och gick in för att hjälpa till med middagen.

Elizabeth tog av sig sina sandaler och gick in, hon också. Pappa hackade grönsaker medan mamma rörde i grytan.

Noterna till ”Fa’afetai i Le Atua” stod på pianot. Elizabeth älskade den samoanska psalmen. Den handlar om att tacka Gud.

Elizabeth satte på det elektriska pianot och började spela. ”Tänk på vad det är du spelar”, hade pappa sagt.

Så det gjorde hon. Hon tänkte på allt som hon var tacksam för. Sin familj. Sitt hus. Musik. Det vackra landet Samoa.

Fingrarna började hitta tonerna lättare. Efter en stund började känslorna förändras. Hon kände sig lugn. Elizabeth log. Hon kände den Helige Anden!

Det hackande ljudet slutade. Pappa började nynna. Han ställde sig bredvid henne och började sjunga.

Hon fortsatte spela och mamma kom också och sjöng. Elizabeth tänkte på alla sätt som Gud välsignade henne och hennes familj på.

När sången var slut böjde pappa sig ner och frågade: ”Känns det bättre?”

”Ja”, sa hon. ”Du hade rätt. Bra musik *har* gjort min dag bättre!” ●

Vad hjälper dig att må bättre de dagar när du har det jobbigt?